

„de, der indkaldes, kunne ikke udmønstres, forinden de have gjort Fyldest for den paagjældende Tjeneste, hvorimod der tilkommer dem Underholdningspenge fra den 1ste Marts.“ Naar det nu hedder i Motiverne Sp. 418 midt paa Siden: „efter den Naade, hvorpaa det søfarende Mandskab, der staaer for Udskrivning, er foreslaaet at skulle indkaldes til Tjenesten, vil dette ikke blive stoppet i dets Fart, eller Handelsmarinen udsættes for at blive berøvet det fornødne Mandskab,“ saa veed jeg dog ikke rettere, end at Handelsmarinen risikerer ved denne Bestemmelse at blive berøvet det fornødne Mandskab, og jeg beder det ærede Thing betænke, hvilke betydelige Udgifter der kan forarsages Staten, naar alle de, der indkaldes, skulle have Underholdningspenge fra den 1ste Marts. Jeg troer, at jeg allerede herved har anført tilstrækkeligt for at godtgjøre, at det foreliggende Lovudkast ikke som Spudskrivningslov tilfredsstiller de Fordringer, som man med Rette kan stille. Jeg skal imidlertid, medens jeg har Ordet, endnu tillade mig enkelte Bemærkninger. Det er saaledes bestemt, at Sessjonen skal holdes 1 Aar, før Mandstabet skal møde til Tjeneste, ja endog saa efter Dinstændighederne 1½ Aar før, idet mange Landværnepligtige, navnlig Cavalleristrefruter, først møde den 29de Juni. Dette forekommer mig at være en høist besynderlig og mangelfuld Bestemmelse; hvad de Søværnepligtige angaaer, da skulle de møde paa Sessjonen et Aar, før de skulle møde til Tjeneste. Der maa jeg ogsaa gjøre Thinget opmærksom paa, at i Løbet af et Aar kunne de Usvante være blevne Svante, de Svante Halvbefarne, de Halvbefarne Heelbefarne, og de Heelbefarne Styrmand osv. Det forekommer mig ogsaa at være uheldigt, at holde Sessjon i Marts Maaned, og at de Sø- og Landværnepligtige skulle møde paa denne Aarstid, hvor Veiene ofte ere us fremkommelige, og hvor de tidt maa opholde sig flere Timer under aaben Himmel og ikke kunne komme under Tag; dette maa ogsaa tages i Betragtning. Jeg mener, at det, at Landsessionen for Tiden holdes 3 Maaneder før Rekruternes første Mødetid, alt er længe nok; men efter Udkastet skal den holdes saagar 1½ Aar før. Jeg har ogsaa nogle Bemærkninger, at gjøre

med Hensyn til Sammensætningen af den combinede Sessjon. Naar denne paa eengang skal være baade Land- og Søsession, bliver det et forførbeligt stort Personale, der kommer sammen. Foruden de egentlige Sessjonsmedlemmer nemlig Amtmanden, Udskrivningschefen, et Par Aamtsraadsmedlemmer, et Medlem af Communalbestyrelserne i Rjbstæderne, 2 Landofficerer og en Søofficer, maa man tænke sig som hørende til Sessjonen et Par militaire Overlæger, endvidere Mønstringbestyrerne. Rægsforstanderen møder endvidere med en Fuldmægtig, Amtmanden med en Comptoirist eller Fuldmægtig, Udskrivningschefen baade med en Fuldmægtig og Comptoirist. Desuden skulle Rægsmandene møde, samt et Par Underofficerer. Og for denne talrige Forsamling skulle de Værnepligtige fremstaae nøgne og være til offentlig Skue for hele Forsamlingen. Deri finder jeg dog er noget Upassende. Jeg finder endvidere med Hensyn til Sessjonen, at der i en Værnepligtslov burde være bestemt, hvorvidt Sessjonen har Jurisdiction, i hvilke Sager den har Jurisdiction, og hvorledes der skal holdes med Appel. Det forekommer mig dernæst ogsaa, at flere Paragrapher i Værnepligtsloven, som før vare tydelige, nu ere blevne utydelige derved, at de skulle anvendes ogsaa paa Søværnepligtige. Jeg vil saaledes nævne § 24 i Værnepligtsloven af 12te Februar 1849, naar man sammenholder den med § 20 i det nærværende Udkast. Udkastets § 19, sammenholdt med § 23, forekommer mig vanskelig at forståes selv af Folk af Taget; jeg veed ikke, hvorledes Rægmænd kunne forståe den; man skal dog skrive Love saaledes, at Enhver kan forståe dem. Der er dernæst flere Paragrapher i Værnepligtsloven, som ere gjorte anvendelige paa Søværnepligtige, uden at de efter min Formening passe paa disse. Saaledes som jeg alt har bemærket, er Værnepligtslovens § 14 ikke passende paa de Søfarende; thi ere de komme ind i Sørudden med 18 Aars Alderen, saa skulle de ogsaa med denne Alder møde paa Sessjonen. Det hedder i Værnepligtslovens § 18, at der kan gives Udsættelse med Udskrivning indtil 25 Aars Alderen; det er en passende og rimelig Bestemmelse med Hensyn til Landværnepligtige; thi i den Tid kunne de